

از آنانکه همراه تو اند و خدا اندازه میکند شب و روز را، دانست خدا که شما احاطه نمی توانید کرد قیام لیل را^(۱) پس (برحمت) بازگشت بر شما پس بخوانید آنچه آسان باشد از قرآن، دانست خدا که خواهند بود بعضی از شما بیماران و دیگران که سفر می کنند در زمین طلب روزی می نمایند از فضل خدا و دیگران که کارزار میکنند در راه خدا پس بخوانید آنچه آسان باشد از قرآن و برپادارید نماز را و بدهید زکوة را و وام دهید خدایا و وام دادن نیک^(۲) و آنچه پیش میفرستید برای خویشان از عمل نیک آنها بهتر خواهید یافت نزد خدا و بزرگ تر باعتبار مزد و طلب آمرزش کنید از خدا هر آینه خدا آمرزگار مهربانست^(۳) (۲۰).

سوره مدثر مکی است و آن پنجاه
و شش آیت و در کوع است

بنام خدای بخشاینده مهربان .
ای مرد جامه بر خود پیچیده^(۴) (۱) .
برخیز پس ترسان (۲) .

عَلَيْكُمْ فَأَقْرُبُوا مَا تَيْسَّرُونَ الْقُرْآنَ عَلِمَ أَنْ
سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضَىٰ وَآخَرُونَ يَضِلُّونَ فِي الْأَرْضِ
يَعْتَمِدُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَآخَرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ فَأَقْرُبُوا مَا تَيْسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَآتُوا الزَّكَاةَ وَآذَرُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَاللَّهُ يَهْدِي
لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ
وَأَعْظَمُ أَجْرًا وَاسْتَعِينُوا بِاللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿٢٠﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ﴿١﴾

قُمْ فَأَنْذِرْ ﴿٢﴾

(۱) یعنی مواظبت نمیتوانید کرد .

(۲) یعنی صرف مال کنید در جهاد بتوقع ثواب آخرت والله اعلم .

(۳) مترجم گوید این آیت بعد يك سال نازل شد و آنحضرت صلی الله علیه وسلم در همین سوره لاحق کردند بجهت مناسبت و لهذا با سائر سوره در اسلوب نمی ماند والله اعلم .

(۴) یعنی از هیبت وحی .

و پس پروردگار خود را به بزرگی یاد کن
(۳) .

و جامهای خود را پاک ساز (۴) .

و پلیدی را دور کن (۵) .

و نباید که چیزی بدهی زیاده طلب
کنی (۱) (۶) .

و برای حکم پروردگار خویش پس
شکیبائی ورز (۷) .

پس وقتیکه دمیده شود در صور (دشوار
شود حال) (۸) .

پس آنوقت آنروز روز دشوار باشد (۹) .

بر کافران نه وقت آسان (۱۰) .

بگذار مرا با کسیکه آفریدم تنها (۱۱) .

و دادم او را مال فراوان (۱۲) .

و فرزندان حاضر شونده بمجالس (۱۳) .

و وسعت دادم او را وسعت دادنی (۱۴) .

باز طمع می کند که زیاده دهم (۱۵) .

هرگز، هر آئینه او هست بآیات ماستیزنده
(۱۶) .

تکلیف خواهم داد او را مشقت غیر قابل
تحمل (۱۷) .

هر آئینه وی تأمل کرد و اندازه مقرر نمود
(۱۸) .

پس لعنت باد او را چگونه اندازه کرد
(۱۹) .

وَرَبِّكَ كَثِيرٌ ﴿٣﴾

وَتِيَابِكَ فَطَهِّرْ ﴿٤﴾

وَالرَّجْزَ فَاهْجُرْ ﴿٥﴾

وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْبِرُ ﴿٦﴾

وَلِرَبِّكَ قَاصِدٌ ﴿٧﴾

فَإِذَا نُفِرَ فِي النَّاقُورِ ﴿٨﴾

فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيبٌ ﴿٩﴾

عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ نَاصِرٍ ﴿١٠﴾

ذُرِّيٌّ وَمَنْ خَلَقْتُ وَجِيدًا ﴿١١﴾

وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا ﴿١٢﴾

وَبَيْنَ شُهُودًا ﴿١٣﴾

وَمَهَّدْتُ لَهُ تَهِيدًا ﴿١٤﴾

ثُمَّ رَظَمَهُ أَنْ أَرِيدَ ﴿١٥﴾

كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا ﴿١٦﴾

سَأُرِيكُمْ صَعُودًا ﴿١٧﴾

إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ﴿١٨﴾

فَعَسَىٰ لِيَمَّعَ قَدَّرَ ﴿١٩﴾

(۱) یعنی هدیه بردن به رئیسی تاوی زیاده از قیمت هدیه رعایت کند، از اخلاق رذیله
است .

باردگر لعنت بادبرو چگونه اندازه کرد
(۲۰) .

بازدرنگریست (۲۱) .

باز روترش کرد و پیشانی درهم کشید
(۲۲) .

باز پشت گردانید و تکبیر کرد^(۱) (۲۳) .

پس گفت نیست قرآن مگر جادویی که
از ساحران نقل کرده میشود (۲۴) .

نیست این قرآن مگر کلام آدمی (۲۵) .

درخواهم آورد اورا به دوزخ (۲۶) .

و چه چیز مطلع ساخت ترا که چیست
دوزخ (۲۷) .

باقی نمی گذارد و ترک نمی کند (۲۸) .

سوزنده است آدمیان را (۲۹) .

بر دوزخ موکل اندنوزده کس^(۲) (۳۰) .

ونه ساختیم موکلان دوزخ مگر فرشتگان
را و نه ساخته ایم شمارایشان را مگر بلا
در حق کافران تایقین کنند اهل کتاب و تا
زیاده شوند مسلمانان در ایمان خود
و تاشک نه کنند اهل کتاب و مسلمانان
و تابگو یند آنانکه در دل های ایشان

ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٢٠﴾

ثُمَّ نَظَرَ ﴿٢١﴾

ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿٢٢﴾

ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ﴿٢٣﴾

فَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلَهٌ حَرُوفِيٌّ وَرُشْرٌ ﴿٢٤﴾

إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ﴿٢٥﴾

سَأُصَلِّيهِ وَسَقَرُ ﴿٢٦﴾

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرُ ﴿٢٧﴾

لَأَتَّبِعِي وَكَأَنِّي كُنْتُ
لَوَّاحَةٌ لِلْبَشَرِ ﴿٢٨﴾

عَلَيْهَا ثَمَّةٌ عَشْرٌ ﴿٢٩﴾

وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ الْمَثَلِ الْأَمَلِكَةِ
وَمَا جَعَلْنَا عِدَّةَ الْأُمَّمِ
إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا
وَالَّذِينَ لَا يَشْعُرُونَ
بِالَّذِينَ هُمْ يُؤْتُونَ
وَالَّذِينَ لَا يَرْجُونَ
إِلَّا الْكَيْدَ الَّذِي هُمْ يُرْسِدُونَ
وَالَّذِينَ لَا يَذَرُونَ
مَادًّا آرَادَ اللَّهُ بِهِدًا
مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ

وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ الْمَثَلِ الْأَمَلِكَةِ
وَمَا جَعَلْنَا عِدَّةَ الْأُمَّمِ
إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا
وَالَّذِينَ لَا يَشْعُرُونَ
بِالَّذِينَ هُمْ يُؤْتُونَ
وَالَّذِينَ لَا يَرْجُونَ
إِلَّا الْكَيْدَ الَّذِي هُمْ يُرْسِدُونَ
وَالَّذِينَ لَا يَذَرُونَ
مَادًّا آرَادَ اللَّهُ بِهِدًا
مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ

(۱) مترجم گوید این تصویرست حال کافررا که خدای تعالی اورانعمت هاداده باشد
و اومصر باشد بر کفر و عبس و بسرتم ادبر و استکبر تصویر حال تأمل و تردداست
والله اعلم .

(۲) مترجم گوید این آیت اشارت ست به شبهه کفار در عدد تسعة عشر آنحضرت صلی
الله علیه وسلم آنرا در همین سوره لاحق فرمودند بجهت مناسبت و لهذا
باسائرسورنمی ماند در اسلوب والله اعلم .

بیماریست و کافران چه چیز اراده کرده است خدا باین داستان همچنین گمراه می کند خدا هر کرا خواهد و راه می نماید هر کرا خواهد و نمی داند لشکر های پروردگار ترا مگر اوتبارک و تعالی و نیست این مگر پندی برای بنی آدم (۳۱) .

هرگز، و قسم بماء (۳۲) .

و قسم به شب چون پشت برگرداند (۳۳) .

و قسم به صبح چون روشن شود (۳۴) .

هر آئینه دوزخ یکی از چیز های بزرگ ست (۳۵) .

ترساننده بنی آدم (۳۶) .

(ترساننده است) برای هر که خواهد از شما بیشتر آید یا باز پس ماند (۳۷) .

هر شخصی بآنچه کرد در گروست (۳۸) .

مگر اهل (سعادت و) راست (۳۹) .

در بوستانها باشند سوال کنند (۴۰) .

از گنهگاران (۴۱) .

چه چیز در آورد شمارا در دوزخ (۴۲) .

گویند نه بودیم از نماز گذاران (۴۳) .

و نمی دادیم طعام فقیرا (۴۴) .

و بانکار درمی آمدیم با درآیندگان (۴۵) .

و دروغ می شمردیم روز جزاء را (۴۶) .

تا وقتی که آمد بماموت (۴۷) .

پس سودنه دهد ایشانرا شفاعت شفاعت کنندگان (۴۸) .

پس چیست ایشان را از پندروگردان شده گان (۴۹) .

اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرَى لِلْبَشِيرِ ﴿٣١﴾

كَلَّا وَالْقَمَرِ ﴿٣٢﴾

وَاللَّيْلِ إِذَا دُبِّرَ ﴿٣٣﴾

وَالضُّحَىٰ إِذَا أَسْفَرَ ﴿٣٤﴾

إِنَّمَا الْخِذْيُ الْكَبِيرُ ﴿٣٥﴾

نَذِيرٌ لِلْبَشِيرِ ﴿٣٦﴾

لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ﴿٣٧﴾

كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ ﴿٣٨﴾

إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ ﴿٣٩﴾

فِي جَدَّتِ شَيْئَاءَ لَوْ نَشَاءُ ﴿٤٠﴾

عَنِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٤١﴾

مَا سَأَلَكُمْ فِي سَفَرٍ ﴿٤٢﴾

قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ ﴿٤٣﴾

وَلَمْ نَكُ نَطْعُمُ الْمَسْكِينِ ﴿٤٤﴾

وَكُنَّا نَحْوُكُمْ مَعَ الْغَاطِثِينَ ﴿٤٥﴾

وَكُنَّا نَكْذِبُ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿٤٦﴾

حَتَّىٰ آتَيْنَا الْيَقِينَ ﴿٤٧﴾

فَمَا نَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّفِيعِينَ ﴿٤٨﴾

فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ ﴿٤٩﴾

- گویا ایشان خران رم کرده اند (٥٠) .
 که گریخته باشند از شیر (٥١) .
 بلکه میخواهد هر شخصی از ایشان که
 داده شود نامه های کشاده^(١) (٥٢) .
 هرگز ، بلکه نمی ترسند از آخرت (٥٣) .
 هرگز ، هر آینه قرآن پندست (٥٤) .
 پس هر که خواهد بخواند آن را (٥٥) .
 و یاد نمی کنند بندگان مگر وقتی که
 خواسته باشد خدا و است سزاوار آنکه
 از وی بترسند و اوست سزاوار آن که
 پیامرزد (٥٦) .

سوره قیامت مکی است و آن چهل
 آیت و در کوع است

- بنام خدای بخشاینده مهربان .
 قسم میخورم بروز قیامت (١) .
 و قسم میخورم به نفس بسیار ملامت
 کننده^(٢) (٢) .
 آیامی ندارد آدمی که جمع نه کنیم
 استخوانهای او را (٣) .
 آری می کنیم توانائیم بر آنکه هموار کنیم
 سرانگشت های او را (٤) .
 بلکه میخواهد آدمی که معصیت کند در
 پیش روی خود^(٣) (٥) .

كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُسْتَنفِرَةٌ ۝

قَرَّتْ مِنْ قَبْوَرَةٍ ۝

بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَىٰ صُحُفًا مُنْتَشَرَةً ۝

كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ۝

كَلَّا إِنَّهُ تَذَكُّرَةٌ ۝

فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ۝

وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ مَوَاطِنَ الثَّقَلَىٰ

وَأَهْلِ الْمَغْرِبَةِ ۝

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ ۝

وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ۝

أَيَسِبُّ الْإِنْسَانُ أَنْ يَجْمَعَ عِظَامَهُ ۝

بَلْ يُدْرِكُنِ عَلَىٰ أَنْ لَمْ يَمْوِي بِتَانِهِ ۝

بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ۝

(١) یعنی می گویند باید که کتاب برهريك نازل شود .

(٢) که آدمی البته مبعوث خواهد شد .

(٣) یعنی آمدنی ست .